

مؤلفه‌های نظام‌سازی حقوقی در منظومه فکری استاد جعفری لنگرودی

ابراهیم موسی‌زاده^۱

غلاممسین الهام^۲

چکیده:

آنانی بر «تارک علم» گام نهادند که در حیات علمی خویش، دائم در تکاپوی تأسیس منظومه فکری به-سر بردند. منظومه فکری استاد جعفری لنگرودی که محصول تجارب بالغ بر هشتاد سال تحقیق، تألیف و قضاوت و تعلیم حقوق در دانشگاه است از ابعاد متعدد قابل توجه است. ایشان از معدود شخصیت‌های علمی و حقوقی است که در بازطراحی و مهندسی نظام حقوقی ایران از پای نشستند. وی از «درس توحید» آغاز و وارد «اصول فلسفی حقوق» شد و بالغ بر پنجاه اثر علمی را به رشته تحریر درآورده است؛ هنگامی که زمانه او را به «دیوار غربت» کشاند، هجر و کهولت سن و رهایی از تکالیف روزمره دانشگاهی، خللی در اراده او وارد نکرد و همچنان در کنار تولید آثار مربوط به «فلسفه فرهنگ اسلام» و سخن گفتن از «راز بقای ایران» به تکمیل نظام حقوقی ایران همت گماشت تا با لرائه نزدیک به یکصد عنوان اثر علمی، آخرین چرخ‌دنده‌های نظام حقوقی خویش را خلق نماید. نظام حقوقی طراحی شده توسط استاد جعفری لنگرودی، به مثابه نخ تسبیح، مفاهیمی را به عنوان مؤلفه‌های نظام حقوقی ایران به خود آراسته است که «عقلانیت»، «نگاه به آینده»، «جامعیت»، «عدالت خواهی» و «اجتهاد حقوقی» از جمله آن‌هاست.

کلیدواژه: استاد جعفری لنگرودی، نوآوری، عدالت، اصالت حقوقی، نظام‌سازی حقوقی.